

Endvidere henvises til §§ 9-10 og bemærkningerne hertil om menighedsrådenes indstillingsprocedure. Ved § 11 er kirkeministerens bundethed af menighedsrådenes indstilling foreslået udvidet noget i overensstemmelse med ansættelseslovudvalgets indstilling og mangeårig praksis.

Der har ikke hidtil i lovgivningen været regler om menighedsrådenes medvirken ved ansættelse i stilling som hjælpepræst. En bestemmelse herom er optaget i lovforslagets § 13. Bestemmelsen i § 34 i lov om folkekirkens lønningsvæsen m.m., er det derimod skønnet ufornødent at videreføre. Bestemmelsen giver kirkeministeren hjemmel til at ansætte hjælpepræster i visse situationer og havde sammenhæng med, at hjælpepræsters løn tidligere blev afholdt helt af kirkelige midler (fællesfonden). Dette ændredes ved lov om folkekirkens økonomi, således at hjælpepræsters løn nu afholdes på samme måde som lønnen til sognepræster – altså delvis af staten og delvis af fællesfonden. Oprettelse af stillinger som hjælpepræst er derfor hjemlet i almindelige bevillingsforudsætninger.

Den mulighed, der hidtil har været for et menighedsråd eller 20 pct. af de stemmeberettigede folkekirkemedlemmer i et pastorat til at søge en præstestilling i pastoratet besat med en bestemt person – den såkaldte »kåningsbestemmelse« – er foreslået videreført i § 12 i en forenklet form.

Yderligere skal her i forbindelse med bestemmelserne i kapitel 2 kun bemærkes, at bestemmelsen i § 33 i den gamle menighedsrådslov (lovbekendtgørelse nr. 758 af 7. december 1987) om opslag af ledige stillinger som præst ikke er foreslået videreført, idet opslagsforpligtelsen allerede følger af tjenestemandslovens § 5. Heller ikke bestemmelsen i samme lovs § 42, stk. 2, foreslås videreført. Efter denne bestemmelse kan kirkeministeren fravige de almindelige regler om ansættelse, såfremt to præster, der begge har været ansat i mere end 5 år i deres stilling, ønsker at bytte stilling. Da bestemmelsen tillige forudsætter kvalificeret flertal herfor i begge menighedsråd, er der reelt kun tale om fravigelse af opslagsreglen, og en sådan fravigelse kunne naturligt hjemles i de opslagsregler, der skal udfærdiges af kirkeministeren i medfør af § 40, stk. 2, jf. § 5, stk. 8, i tjenestemandsloven.

### 3. Provstestillingerne

Stillingen som provst besættes efter den nuværende ordning med en af præsterne i provstiet. En ledig stilling som provst opslås internt i provstiet efter reglerne i Kirkeministeriets cirkulære af 7. september 1979. Ansøgningsberettigede er kun præster, der allerede er ansat i provstiet, og præster, der er ansøgere

til den præstestilling, der eventuelt bliver ledig ved den hidtidige provsts fratræden.

Denne ordning foreslås videreført ligesom der i lovforslaget er optaget en bestemmelse, svarende til § 43a i menighedsrådsloven af 1922, jf. bekendtgørelse nr. 758 af 7. december 1987 om ansættelse i stillinger som domprovst.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 14 og § 15.

### 4. Kirke- og kirkegårdsfunktionærer

Den nugældende kirkelige lovgivning indeholder ingen regler om ansættelseskompetencen vedrørende stillinger som kirke- og kirkegårdsfunktionær. Kompetenceforholdet foreslås fastlagt ved bestemmelsen i § 16.

Kapitel 8 i lovforslaget indeholder de grundlæggende bestemmelser for administrationen af kirke- og kirkegårdsfunktionærers løn- og ansættelsesvilkår. Bestemmelserne adskiller sig ikke fra de nugældende i § 32 i lov om folkekirkens lønningsvæsen.

Det foreslås, at kompetencen til at fastsætte løn- og ansættelsesvilkår for personalegrupper i folkekirken – altså generelle regler eller aftaler/overenskomster om løn – og ansættelsesvilkår – skal forblive hos finansministeren (§ 21). Hvem der er lønfastsættende myndighed for en konkret stilling, vil afhænge af ansættelsesformen. Er der tale om en tjenestemandsstilling, eller en stilling, hvori ansættelse skal ske på tjenestemandslignende vilkår, vil lønfastsættelsen skulle ske ved aftale efter tjenestemandslovens regler. Denne aftale indgås af Finansministeriet eller efter bemyndigelse af Kirkeministeriet med centralorganisationen. I andre tilfælde er menighedsrådet beføjet til at fastsætte lønnen inden for de rammer, der er fastsat for vedkommende stillingskategori.

Afgørelse om, hvorledes kirkebetjeningen skal tilrettelægges i det enkelte sogn træffes af menighedsrådet (§ 22). Disse afgørelser vil omfatte: hvilke opgaver der skal varetages af personalet, hvilke stillinger, der skal oprettes til løsning af opgaverne, og hvorledes arbejdet skal fordeles imellem de ansatte. Menighedsrådets afgørelser skal træffes på grundlag af de generelle bestemmelser, der måtte være fastsat af Kirkeministeriet.

Ansættelsesformen vil i almindelighed følge af de generelle lønregler. Det foreslås dog at fastholde den nugældende regel, hvorefter Kirkeministeriet i det enkelte tilfælde skal godkende oprettelse af tjenestemandsstillinger (§ 22, stk. 2).

Det må anses for nødvendigt som foreslået i § 23 at opretholde den hidtidige bestemmelse om, at tjenestemandsgenerationerne har forhandlingsret over for »vedkommende kirkelige myndigheder« vedrø-